

Bratia a sestry,

cieľom kresťanov je láska. Nie je to poznanie. Nie je to absolútna sloboda na úkor druhého. Nie je to sebecké hnanie sa za vlastnými predstavami o tom, čo je najlepšie. Je to láska! Pavol krásne opísal lásku v 13. kapitole svojho 1. listu do Korintu. Je to veľmi známy a často citovaný úsek. Keď sa k nemu dopracujeme, budeme nad kresťanskou láskou hlbšie a podrobnejšie premýšľať. Dnes si pripomeňme za všetky verše z 13. kapitoly len jeden: *A čo by som vedel aj prorokovať a poznal všetky tajomstvá a mal všetko možné poznanie, a čo by som mal takú vieru, že by som hory prenášal, a lásky by som nemal – nič nie som.* (2. v.) Áno, láska je dôležitejšia aj ako viera, ktorá hory prenáša. Nie je to abstraktný princíp. Láska je zjavná na našich vzťahoch. Kresťanská láska nespočíva v pekných náboženských rečiach, ale v pokore, sebaobetovaní a aktívnej pomoci ľuďom v núdzi. Pravá láska nie je bezohľadná!

Pavol oslovuje tých, ktorí majú poznanie. Veria, že je iba jeden Boh. To znamená, že modly nie sú alternatívou, ale ničomnosťou. Už v Starom zákone je napísané: *Hospodin, náš Boh, je jediný Hospodin.* (Dt 6, 4) Boh je Stvoriteľ, Vykupiteľ a Posvätitel'. Ježiš Kristus nie je druhý Boh, ale je Pán. Veríme v trojjediného Boha. Svedomie týchto veriacich v Korinte bolo silné. Sám Pavol s podstatou názoru, že mäso obetované modlám je neškodné, súhlasí. To, čo Pavol takto zmýšľajúcim kresťanom vyčíta, je ich bezohľadnosť voči tzv. slabým.

Zastavme sa chvíľu pri rozdelení kresťanov na slabých a silných. Nejde o fyzickú stránku človeka. Nejde ani o prednosť v otázke spásy. Kristus položil svoj život za všetkých. Nielen za silných a slabých, ale aj za neveriacich. Ide o rozdelenie v otázke svedomia. Silní majú zodpovednosť. Slovanami aj skutkami nemajú slabých pohoršovať. Silní majú byť pre slabých dobrým a nasledovateľným príkladom vo viere.

Cieľom každého Kristovho nasledovníka nie je „sila v poznaní“, ale láska. *Poznanie vedie k nafúkanosti, ale láska buduje.* (8, 1) Naše poznanie je obmedzené. Veda prichádza so stále novými a novými objavmi a zisteniami. To je v poriadku. Keď to zlepšuje kvalitu ľudského života, je to chvályhodné. Stále platí, že naše poznanie je obmedzené. Starozákonný Kazateľ napísal: *Videl som ťažkú úlohu, ktorú dal Boh ľuďom, aby sa ňou umárali. Všetko krásne učinil vo svojom čase, aj večnosť im dal do srdc; len aby človek nevystihol od počiatku až do konca dielo, ktoré Boh vykonal.* (3, 10-11) Boh je Boh. Zostáva človekom nespoznateľný. Keď by niekto tvrdil, že „pochopil“ Boha, tak to nie je Boh, ale modla. Naša nádej nie je v tom, že my spoznáme Boha, ale v tom, že Boh spoznal nás. Bohom je poznaný ten človek, ktorý Boha miluje. (8, 3)

V súčasnosti čelíme iným otázkam, ako tomu bolo v dobe apoštola Pavla. Dnes sa nestretávame s tým, že by sa predávalo mäso zo zvierat, ktoré boli obetované v pohanskom chráme, ale to neznamená, že neexistuje nič, čím by sme nemohli niekoho pohoršiť. Pavol uvádza všeobecné pravidlo: *Lepšie je vzdať sa toho, čo brata/sestru pohoršuje.* Čo je to pohoršenie? Niekedy to bolo aj to, keď si niekto dovoľil priniesť gitaru alebo bubny do kostola. Je mnoho vecí, nad ktorými sa môžeme pohoršovať. Starších ľudí môže pohoršovať to, keď majú mladí ľudia tetovanie alebo náušnicu. Niekoho pohoršuje vonkajší výzor alebo oblečenie. Myslím si, že Pavol nepíše o takomto pohoršení. Varuje pred tým, čo môže iného veriaceho zviest' na zlú cestu.

Nebud'me bezohľadní, ale všímaví! Bud'me pre iných dobrým príkladom v nasledovaní Krista! Keď sa vzdáme toho, čo druhého pohoršuje, neobmedzíme svoju slobodu, ale môžeme zabrániť pádu iného veriaceho. Nespoliehajme sa len na svoj vlastný úsudok, ale citlivo a empaticky načúvajte druhým!

Nie je možné rozdeliť hriech na hriech proti Bohu a hriech proti človeku. Potencialita hrešiť je v každom z nás. Spáchaný hriech zasahuje aj človeka aj Boha. Keď hrešíme proti bratom/sestrám, hrešíme proti Kristovi. (8, 12) Rovnako sa nedá rozdeliť láska na lásku k Bohu a lásku k človeku. Píše sa o tom v 1. liste Jánovom: *Keď niekto hovorí: Milujem Boha, a nenávidí brata, je klamár; lebo kto nemiluje brata, ktorého videl, ako môže milovať Boha, ktorého nevidel? A toto prikázanie máme od Neho, aby ten, kto miluje Boha, miloval aj brata.* (4, 20 – 21) Láska k Bohu bez lásky k človeku vedie k ničivému fanatizmu. Láska k človeku bez lásky k Bohu vedie k strate zmyslu života a márnosti z konečnosti bytia, ako to vyjadril už spomínaný Kazateľ.

Stali sme sa Kristovými nasledovníkmi. Pavol to vystihol takto: *...a nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus. A nakoľko teraz žijem v tele, žijem vo viere v Syna Božieho, ktorý si ma zamiloval a seba samého vydal za mňa.* (Gal 2, 20) Nie je to strata vlastnej identity, ale slobodné a dobrovoľné odovzdanie sa Tomu, ktorý sa za nás obetoval na kríži. Nasledujeme Krista a jeho evanjelium chceme odovzdávať ďalej. V 2. liste do Korintu to Pavol opisuje takto: *A to všetko je z Boha, ktorý nás zmieril so sebou v Kristovi a zveril nám službu zmierenia, že totiž Boh bol v Kristovi, zmieril svet so sebou, nepočítal ľuďom ich priestupky a ustanovil medzi nami zvestovanie zmierenia. Miesto Krista sme teda poslovia, akoby (vás) Boh napomínal skrze nás. Miesto Krista prosíme: Zmierte sa s Bohom!* (2 Kor 5, 18-20)

Bratia a sestry, Boh nám vymeral čas na tomto svete. Keď si aj niekto bol istý tým, že ho nič nezastaví, súčasná situácia to určite zmenila. Každý deň čítame o desiatkach úmrtí a nových prípadoch nákazy. Dnes už asi nikto nepovie, že nepozná nikoho, kto by mal COVID 19. Áno, je pravda, že mnohí sa zotavili. Vďaka Bohu! Nechcem strašiť, ale poukázať na limity ľudského života. Život má svoj koniec, ale nie sme sami. Boh je s nami a Boh je láska. Prežime svoje dni v láske! Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Filipským v 2. k.:

Ak je teda nejaké napomenutie v Kristovi, ak je nejaké povzbudenie lásky, ak je nejaké spoločenstvo Ducha, ak je nejaký súcit a milosrdenstvo, naplňte moju radosť: zmýšľajte rovnako, majte rovnakú lásku, buďte jedna duša a jedna myseľ, nič nerobte z hašterivosti a márnej ctižiadosti, ale radšej v pokore iných pokladajte za hodnotnejších než seba, a nehľadajte každý len svoj prospech, ale aj prospech iných.

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účastenstvo Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.